

[Alfred Hansen]

ge: hvilken anledning til skænderier i hjemmene kan det ikke give, når kvindens reu-
teudgifter skal fratrækkes mandens? Netop i
en tid, hvor man taler meget om m/k-pjatter
og om, hvordan man skal respektere det en-
kelte menneskes personlige frihed og om at
acceptere alle mennesker som selvstændige,
tænkende væsener, har man et skattesystem,
der i den grad tilsidesætter ægtefæller sam-
menlignet med mennesker i papirløse ægte-
skaber. Det er en grov desavouering af ægte-
skabet, en grov tilsidesættelse af det enkelte
menneske med hensyn til også at kunne få
del i de fradragsrettigheder, man har. Man
kan være tilhænger eller modstander af disse
fradrag – det er også ofte drøftet, også i dag
her i folketinget – men jeg håber, at i hvert
fald et flertal i folketinget kan komme ret-
færdigheden så nær, at man siger: ægtefæl-
lerne må selv bestemme, på hvis selvangivel-
se de ønsker de eksisterende fradrag.

Det skal ikke være nogen hemmelighed, at
jeg har gravet lidt i papirerne her på Christi-
ansborg for at se, om der har været tilsvaren-
de sager fremme før; det har der. Der har
været et tilsvarende forslag fremsat af venstre
og konservative i 1973. Den 7. februar blev
det fremsat og var til behandling den 14.
marts 1973. Her slår ordføreren for forslags-
stillerne, hr. Stetter, kraftigt til lyd for de
tanker, som vi har givet udtryk for i vort for-
slag. Derfor ville det have undret mig, hvis
ordføreren for det konservative folkeparti
ikke kunne have støttet det. Jeg synes godt
nok ikke, der i hr. Kallesøes kommentarer
var særlig megen glød og ildhu for forslaget,
men det kan så skyldes, at han ikke rigtig
kender det konservative folkepartis syns-
punkter på dette område for 6 år siden.

Jeg synes også, det er værd at bemærke, at
daværende finansminister hr. Grünbaum –
det skal navnlig være til socialdemokratiets
ordfører, som ikke kunne støtte det – sagde
her i folketinget den 14. marts – og det kan
læses i Folketingstidende 1972–73, sp. 4736 –
ved første behandling af forslaget:

»Det fremgår altså af det, jeg har sagt, at
jeg er positiv – jeg vil også godt sige meget
positiv – over for at finde en løsning på det
omhandlede spørgsmål og for så vidt over
for de tanker, der ligger i forslaget, i øvrigt
også over for, at vi skal gå videre med en
forenkling af ægtefællebeskatningen . . .«.

Det kan også være interessant, måske
navnlig for finansministeren, som jo tilhører
partiet venstre, at få at vide, hvad hr. Jens
Foged sagde sp. 4738 som ordfører for ven-
stre, og hr. Jens Foged var medforslagsstiller
af det omhandlede forslag i 1973:

»Det er utroligt, at man ikke tager helt
frimodigt på dette, at mand og kone er to
ligestillede partnere i et hjem, og at de må
sætte sig i den skattepolitiske bedste situation,
naturligvis.«

Også for hr. Bernhard Baunsgaard kan det
måske være gunstigt at få at vide, hvad hr.
Bernhard Baunsgaard sagde den 14. marts
1973, sp. 4739:

»Men er vi ikke nødt til at drage den kon-
klusion, at nu mener vi det helt alvorligt med
ligeberettigelsen af mand og kvinde, og så
betale, hvad det måtte koste på andre områ-
der? Det ene er jo dog egentlig et spørgsmål
om anerkendelse af mennesket, det andet er
bare noget om penge.«

Og nu står hr. Bernhard Baunsgaard her-
oppe og siger, at han kan sandelig ikke støtte
et forslag, der går ud på, at man skal stille
ægtefællerne i den bedst tænkelige skatte-
mæssige situation.

Derfor får jeg lyst til at sige nogenlunde
det samme, som hr. Jens Foged sagde til soci-
aldemokratiet i 1973, at man skal vel ikke
tro, at det blot var, fordi det var venstre, der
fremsatte forslaget, at socialdemokratiet ikke
kunne støtte det. Jeg kunne næsten have lyst
til at sige til finansministeren: det er vel ikke
blot, fordi det er retsforbundet, der fremsæt-
ter et forslag, der stort set er identisk med et
forslag, som tidligere har været fremsat af
venstre, at han ikke vil støtte det?

Jeg synes ikke, det er et spørgsmål om,
hvad det eventuelt vil koste. Det skal da også
refærdigvis indrømmes, at ingen af ordfører-
ne har været inde på det skattemæssige pro-
venutab, der kunne være tale om. Jeg har an-
ført i bemærkningerne til forslaget – og det
har jeg indhentet oplysninger om fra skatte-
ministeren, som jeg vil takke for disse oplys-
ninger – at man regner med et provenutab
på statsbudgettet på ca. 100 mill. kr., hvori-
mod kommuner og amter ikke vil få noget
tab. Det er for mig at se ikke et spørgsmål
om, hvad det eventuelt må koste, men alene
et spørgsmål om at acceptere de enkelte
mennesker som selvstændige væsener, om at